

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עז עמוד ב

א] האם מותר לאכול מבשר הקדשים קודם זריקת הדם, ומניין ?

ב] מניין שאם אבד הדם אין הבשר ניתן באכילה ?

ג] לר' יהושע, כיצד קרבן ציבור בא בטומאה, הרי צריך שיהיו הדם והבשר ראויים ?

ד] האם מקטירים את קומץ המנחה כשאינן שיריים הראויים לאכילה ?

ה] לר' יהושע, נטמא הבשר של קרבן יחיד או שיצא חוץ לקלעים, וזרק את הדם, האם הורצה ?

א] ר' אליעזר: אסור, שנאמר "ודם זבחיך ישפך וכו' והבשר תאכל".
ר' יהושע: אסור. ונלמד בקל וחומר, ומה הקטרת האימורים שאינם מעכבים אכילת הבשר אלא כשהם קיימים, אך אם אבדו אינם מעכבים.
דם שמעכב אכילה אף אם נאבד, כל שכן שיעכב אכילה כשהוא קיים.

ב] כיון שבשעה שהקדיש את הקרבן נאסר באכילה עד שיתכפרו הבעלים, וכפרת הקרבן היא בזריקת הדם, וכיון שאבד הדם אין מה שיכפר על הבעלים.

ג] מסקנה: טומאה הותרה בציבור, והדם והבשר ראויים לזריקה ואכילה אף ללא ריצוי ציץ. ודוקא לענין קרבן יחיד אמר שאם נטמא הבשר אין זורקים את הדם.

אין לפרש: שטומאה דחוייה בציבור, והציץ מרצה על הטומאה.
שהרי הציץ מרצה רק על הדם והקמצים. אבל לא על "העולין" על המזבח להקטרה, ולא על "האכילות" וחלק הנאכל.
ואם אין בשר הראוי להקרבה או לאכילה, אין דם.

ד] ר' אליעזר: מקטיר, שאין השיריים מעכבים את הקומץ [כשם שיש דם אף שאין בשר].
ר' יהושע: נאבדו או נשרפו שיריה, אינו מקטיר [כשם שבזבחים אם אין בשר אין דם].
והוא הדין כשנטמאו השיריים, שהרי אין הציץ מרצה "על האכילות".

ה] בדיעבד הורצה [כי הבשר בעין]. אך לכתחילה אסור לזרוק הדם, שאם אין בשר אין דם.